

Het leven van Max en z'n mama

week 7

Wat groeit mijn mannetje enorm, hij begint echt lekker babyvet te krijgen. Ik ben echt enorm trots op Max. Maar het is echt niet alleen maar die blauwe wolk waar ik op zit. Ik vind het moederschap echt zwaar. Ja er zijn zeker momenten dat ik geniet, maar moet toegeven vaak ook helemaal niet. Zo wordt er vaak maar heel makkelijk gezegd geniet van je kleintje, voor je het weet is het baby af. Nou soms verlang ik ernaar dat het wat ouder is. Moeders beweren dat het zo genieten is om je kindje te voeden, of het nou borstvoeding of flesvoeding is je hoort er van te genieten. Nou ik zal dan wel een vreselijke moeder zijn, maar ik geniet negen van de tien keer niet van om zijn fles te geven.

Deze week mocht ook papa genieten van het douchen met zijn

zoon.

Je moet genieten

Ik noemde het al even, maar er wordt alleen maar gezegd dat je zo moet genieten van je baby. Maar wat als dat gewoon vaak niet lukt. Ik voel me enorm schuldig, ik wilde toch zo graag een kindje na Daan. We hebben er zoveel voor over gehad en dan kan ik niet helemaal genieten ervan. Wat is dat toch. Ja ik weet dat er veel komt kijken bij het moederschap en dat ik net even wat meer heb meegemaakt dan een ander misschien. Dat dit gewoon echt zoveel emoties met zich mee brengt dat genieten best lastig is. Er zijn zoveel zorgen in mijn hoofd. Bang om hem te verliezen, bang dat ik geen goede moeder ben en dus iets verkeerd doe. En dan de zorgen om zijn voetjes, omdat de

behandeling gewoon niet gaat zoals gehoopt. De vele afspraken waardoor ik gewoon zo moe ben. Een baby die hele avonden alleen maar in mijn armen wilt liggen, zodra ik hem weg leg dus begint te huilen. En op zich we hebben echt geen huilbaby, hij haalt de drie uur per dag niet eens met huilen. Maar het is vreselijk vermoeiend hem de hele tijd in de armen te hebben. De laatste dagen was hij veel ook aan het mopperen met het naar bed gaan. Maar gelukkig in het algemeen slaapt hij goed in zijn eigen bed. Dus voor mij is het best dubbel als iemand zegt, geniet ervan. Ja ik doe zoveel mogelijk mijn best, want dat wil ik ook genieten. Ik hoop dat Max het me niet kwalijk neemt dat het af en toe gewoon niet genieten is. Ondanks dat alles, houd ik onwijs van mijn kleintje en is hij niet meer weg te denken uit ons leven.

Consultatiebureau

Onze eerste afspraak hebben we gehad op het CB. We hadden een afspraak met de dokter, dus nog geen prikjes voor Max. Die komen over twee weken de eerste prikjes. Ik nam Max mee in de drager, lekker makkelijk zonder kinderwagen erheen. Ik ging niet alleen naar deze afspraak. Ik had afgesproken dat de begeleidster van Martinizorg met mijn mee ging. Dit voelde best wel fijn, zo, n eerste keer en dan niet alleen erheen hoeven. Toen we eraan kwamen mocht ik Max uitkleden (luier wel aan laten nog) Hij werd gewogen en de teller staat op 4725 gr, hij doet het dus heel erg goed. De lengte is wat lastiger te meten door zijn voetjes die naar binnen staan, maar is zo, n 51 cm. Hierna mocht ik naar de arts toe en hadden we even een gesprekje. Daarna een kort onderzoek bij Max en alles was prima in orde met hem. Of ik nog vragen had, werd mij gevraagd. Ehmm nee geloof het niet... Dan mocht ik me kind weer aankleden, en heb hem nog even de fles gegeven daar. Want hij was zeker hongerig, hoe ik dat wist nou wat denk je hihi... "Ja mama ik kan het op het huilen zetten als ik honger heb" Anders ook wel hoor.

Maar kijk dan hoe schattig ik ben als ik lekker op papa's arm aan het sabbelen ben. Ik maak toch lieve geluidjes, waarom dan niet genieten... Ja zeker dit is genieten.

Babycafeez

Ja ik schrijf het goed, zo noemen ze het hier in Winsum. Het is gewoon een ontmoeting plek voor moeders met hun kindjes. Hier was ik al eens in de zwangerschap geweest, omdat ik heel graag nieuwe contacten wil leggen. Helemaal nu ik verhuisd ben. Ik heb al zo weinig sociaal contact, en geen vriendinnen in de buurt. Die ik heel graag zou willen hebben. Dus in mijn zwangerschap trok ik al even de stoute schoenen aan en ging ik kennis maken. Dit is echt iets wat ik normaal niet zo snel zou doen, nieuwe dingen vind ik best wel eng. Maar soms moet je daar door heen om iets te bereiken wat je graag wilt. Deze week ging ik er voor de tweede keer heen. En uiteraard nu met Max buiten de buik. Wat leuk om gewoon even eruit te zijn en gezellig met andere moeders te praten. Ja ik heb het druk zat, maar dit is wel heel iets anders dan al die afspraken. Dus ik heb er zeker even van genoten. En Max mocht zelfs even bij een andere vrouw in de armen liggen. Hij vond het helemaal prima.